

РЕШЕНИЕ

№ 213

гр. С.З., 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Николай Ил. Уруков Въззивно гражданско дело № 20215500501742 по описа за 2021 година

Производството е на основание чл. 435 и сл. от ГПК.

Производството е образувано по постъпила писмена жалба, с правно основание чл. 435, ал. 2, т.2 и т.6 от ГПК, чл. 444, т. 5, т.7, чл. 433, ал.1, т.8, чл. 438 от ГПК от ИВ. М. Н., ЕГН ***** от с. Р., общ. С.З. против действията на ЧСИ М. изп. д. № 2019***** с рег.№ ** с район на действие Окръжен съд – С.З..

Жалбоподателят заявява в жалбата си, че подава настоящата жалба против действията на ЧСИ М. - отказът ѝ да прекрати изпълнението поради настъпила перемпция и погасяване на задължението, непредявяване на оценка и действията ѝ по насочване на изпълнението против несеквистируем имот.

Според уведомлението за насрочване на публичната продажба /за периода 23.07.2021г.-23.08.2021 г./, ИД с № 25/2019 г. било образувано по ИЛ, издаден по ГД № 2539/2018 г. на Районен съд С.З. със страни той - като длъжник и П.С.П. като вискател за неолихвяема сумата от 650 лева разности. От съобщението не е видно за какво задължение съдия-изпълнител продавал единствения му имот. В призовката за доброволно изпълнение по това дело е записано, че същото е присъединено към ИД № 682/2016 г. Към него е присъединено и ИД № 24/2019 г., както и предполага ИД № 425/2019 г. Въпреки, че не е било нужно да се образуват толкова много дела, по които

страните са едни и същи и единствената цел е увеличаване на дълга с адвокатски хонорари, по всяко едно от образуванията за минимални суми изпълнителни дела - 180 лева главница, платена /разписка от 27.10.2017 г./ и 325 лева разноски по ИД № 425/2019 г., 625 лева разноски по ИД № 24/2019 г., 148.06 лева по ИД № 24/2019 г. и 150 лева по ИД 682/2016 г. За всички тези изпълнителни дела са начислени неправилно адвокатски хонорари, несъобразени с тарифата, както и разноски за съдия-изпълнител, несъобразени с нормативно определения максимум на разноските по изпълнението, начислявани на длъжника.

По ИД № 682/2016 г., по което са присъединени всички изпълнителни дела с вискател П.С. е извършена публична продажба на неговите имоти и е събран целия дълг към П.С.. Така по образуваното първоначално ИД под № 682/2016 г. била събрана сумата от 3 555,55 лева, с която сума е следвало да се намали дълга към П.С., която е обявена за купувач - вискател на тези имоти.

По неговите изчисления и въз основа на получените призовки за доброволно изпълнение задълженията ѝ по всички образувани от П.С. дела срещу нея са в общ размер 3 571,83 лева. Съдия-изпълнителят, обаче не е съобщила извършеното прихващане с дължимата на него по ИЛ с № 65/02.03.2019 г. по ГД № 65/2018 г. на СЗРС от П.С. сума от 300 лева, както и платената по ИД № 682/2016 г. по банков път сума от 145 лева и тази платена на П.С. 180 лева, за което същата е подписала разписка. В този случай сумата от 3 555,55 лева, достигната по публичната продажба погасява изцяло задълженията ѝ.

Предвид горното - задълженията му по всички образувани от П.С. и по-конкретно от адв. И.З. изпълнителни дела срещу него са погасени с получената от публичната продажба по ИД № 682/2016 г. публична продажба. Освен това изпълнително дело № 682/2016 г. и присъединените към него изпълнителни дела - № 24/2019 г., ИД № 25/2019 г., ИД № 425/2019 г. са премирани, тъй като от извършването на публичната продажба /04.06.2018 г. - 04.07.2018 г./, са изтекли две години, в които не са извършвани изпълнителни действия от качеството да прекратят давността. Подробните съображения и доводи са изложени в жалбата на жалбоподателя.

Поради изложеното моли, да се отменят действията на ЧСИ М. - отказът ѝ да прекрати ИД № 682/2016 г., ИД № 24/2019 г., ИД № 25/2019 г., ИД № 425/2019 г., поради удовлетворяване на вискателя П.С.П., евентуално поради премията на делата, отказът на ЧСИ да коригира разноските по изпълнението,

включително адвокатските хонорари, съобразно нормативните максимуми за тях, както и насочването на публичната продан спрямо единствения ми жилищен имот, състоящ се от дворно място от 1225 кв. м., лятна кухня, функционално свързана, посредством вътрешна врата със сграда, формално именувана гараж, дворишна тоалетна, стопанска сграда, представляваща едновременно склад, килер мазе, стая за инструменти, които дори не се включват в площта по ал.1 на пар.1 от Наредбата.

Моли на основание чл.438 от ГПК да бъде постановено спиране на действията по принудително изпълнение, предвид опасността да остана на улицата и да бъде продаден несеквестрируем имот. В случай, че се окаже основателна жалбата ми, а бъде проведена публична продан, би се стигнало до невъзможността да защита правата си по предвидения ред, още повече, че не разполагам със средства да водя дела и то в изключително кратки срокове.

Прилага: Обявление по ИД682/2016 г., Уведомление 4386/22.03.2019 г., Уведомление 18**/20.12.2017 г. Изявление за прихващане от 01.04.2019 г., Вносна бележка 27.10.2016 г. ИЛ № 65/2018 г. от 20.03.2019 г., Разписка от 27.10.2017 г. Справка АВ С.З., ББ за внесена ДТ.

В законоустановения срок не е постъпило писмено възражение-отговор от другата страна по делото П.С.П..

На основание чл. 436, ал. 3 от ГПК по делото са постъпили писмени мотиви по обжалваните действия от ЧСИ Р. М., с район на действие Окръжен съд – С.З., с които моли жалбата на жалбоподателя да бъде оставена без уважение като неоснователна, процесуално недопустима и недоказана. Подробни съображения са изложени в писмените мотиви на ЧСИ Р. М..

Въззивният съд след като обсъди събраните по делото доказателства преценени в тяхната съвкупност и същевременно всяко поотделно, намери за установено следното:

По допустимостта на жалбата Окръжният съд намира, че жалбата се явява процесуално допустима, поради следните съображения:

Настоящата жалба е допустима съгласно чл.435, ал.2, т.2, т.6 и т.7 от ГПК, тъй като посочената разпоредба дава възможност на длъжника да обжалва действията на ЧСИ за насочването на изпълнението върху имуществото, с което жалбоподателят смята за несеквестрируемо, както и относно разноските по изпълнението. В тази насока жалбата следва да бъде разгледана по съществото си относно нейната материална основателност.

В тази насока въззивният съд намира, че в деловодството на ЧСИ М., с

молба вх.№ 1377/30,01,2019г е образувано изп.дело с № 2019***** с взыскател П.С.П. и длъжник жалбоподателя ИВ. М. Н. ЕГН *****, за заплащане на неолихвяемите суми в размер на 650 лв, адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв., както към него са присъединени по право / с възбрана - вземания на П.С.П. и „С.Г.*“, ООД.

По делото е връчена ПДИ на датата 16.02.2019г. и поради липсата на плащания, е поискан заповест за трудово възнаграждение на Длъжника на 21.05.2020г. С молба от датата 13.04.2021 год. взыскателят е поискал налагането на възбрана, опис и публична продажба на имот, собственост на длъжника. Наложена е възбрана върху собствения на длъжника недвижим имот, насрочен е опис, който е извършен, и е насрочена публичната продажба. Длъжника е редовно призован за деня на описа. На датата и часа на описа същия не е осигурил достъп до имота си, като по-късно е бил извикан от съседа си. Описа се е извършил в негово присъствие, с подборно измерване и оглед на всяка една постройка в имота, като жалбоподателят Минчев е отговорил съответно и на зададените му от вещото лице въпроси.

Заявил, че обитава сграда - лятна кухня, в която живее, и към която има мивка и предверие. С оглед на факта, че специалната разпоредба чл.444 т.7 ГПК е поставила изисквания за несеквестрируемост на единственото жилище, което да се остави на Длъжника, на основание и на специалната Наредба за жилищните нужди на Длъжника и членовете на неговото семейство, ЧСИ е извършила правилната преценка, че лятната кухня, макар и без статут на жилищна сграда, отговаря на изискванията на светлата площ. длъжника живее в нея, и същата следва да се извади от имота и сградите, които могат да бъдат продавани, и за които ще се насрочва публична продажба. Длъжникът е отказал да подпише протокола, което е негово право.

По делото се е насрочила и публична продажба от 16.07.2021г до 16.08.2021 г, но поради нередовното уведомяване на длъжника, същата бе пренасрочена от 23,07,2021 г. до 23,08,2021г. Длъжника И.М. получил лично и уведомлението за насрочена публична продажба, на 22,07,2021 г / макар да твърди че всичко му се връчва от кметския наместник/ Публичната продажба е била регистрирана в ЕС С.З.. На 30.07.2021г. в кантората се получила молба, с искане за прекратяване на част от образуваните срещу него изпълнителни дела, която съм оставила в кориците на делото, защото касае и настоящото ИД. На същата дата, са били изпратени до кметския наместник на с.Р. и книжката до длъжника.

На датата 04.08.2021 г. по пощата ЧСИ е получила и жалбата против

действия на ЧСИ, представляващи отказа да бъде прекратено настоящото изп.дело, и срещу насрочената публична продажба на имот, който длъжника счита за несеквестируем.

Поради това, че в жалбата по същество се обжалват две действия на ЧСИ - за отказ за прекратяване на изпълнително производство, какъвто отказ към датата на жалбата на длъжника не е връчван /книжката са получени на датата 13.09.2021г/ и срещу насрочване на публична продажба на имущество, което длъжника счита за несеквестируемост, въззивният съд ще изложи подробните си съображения и относно двете оплаквания в жалбата на жалбоподателя :

Съдът приема, че се прекъсва давността с предприемането на което и да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от взыскателя и или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от взыскателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ): насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продажба и т.н. до постъпването на парични суми от продажбата или на плащания от трети задължени лица. Съдебният изпълнител не е констатирал настъпването на перемпция и затова изпълнителните дела срещу длъжника са действащи. Делото е образувано на датата 30.01.2019 г., връчена е ПДИ.

На датата 21.05.2020г. взыскателката е насочила изпълнението си върху трудовото възнаграждение на длъжника, като е поискала да се извърши справка за трудов договор, и да се наложи заповест на трудово възнаграждение . Поради липсата на регистриран трудов договор, заповест не е наложен, но молбата на същата е прекъснала определения от закона двугодишен давностен /перемпциален/ срок .

На 13.04,2021 г. е поискано съответно да се наложи възбраната, да се извърши опис и публична продажба. В този период от време , не са настъпили предпоставките на чл.433, ал.1, т.8 ГПК .

По отношение на жалбата в частта и за несеквестируемост на продаваемия се имот, и в частност за сградата - гараж, съдебният състав счита подадената жалба за необоснована и бланкова по своята същност. По изпълнителното дело е установено от Имотния регистър в Службата по вписвания С.З., че жалбоподателят притежава парцел и стопански постройки и една жилищна сграда, която в случая отчетено от съдебния изпълнител, че е

несеквеструема и като такава е изключена от публичната продажба. Както самия жалбоподател посочва в жалбата си пред съда- останалите имоти не са жилищни и не касаят твърдяната несеквеструемост. Видно от материалите по изпълнителното дело и от самата жалба длъжникът е уведомен за описа и публичната продажба и имотите, върху който се насочва изпълнението.

Нормата на чл.444 от ГПК е от публично-правен ред и за нея се следи служебно, поради което процесните имоти предмет на публичната продажба се явяват нежилищни такива и са секвеструеми към деня на налагане на възбраната. Съгласно правната теория - „БГПП” проф. д-р Живко Сталев § „Секвеструеми имуществени права“, раздел VI, т. 1 Достатъчно е правото да е секвеструемо в деня на запора или на възбраната. Иначе длъжникът би могъл с лекота да осуети изпълнителния процес. В настоящия случай длъжникът притежава жилищен имот, живее в него и като такъв, същият имот не е описан и на практика не е предмет на публичната продажба.

По изпълнителното дело с № 2019***** не постъпват суми за погасяване на задължение. По делото на основание ТР с № 2/2013г. има и присъединен по право кредитор и е възбрани. Длъжникът към момента не е предложил начина на изпълнение на осн.чл.443 от ГПК, нито е спрял изпълнението на осн. чл.454 ГПК По отношение на твърденията, че е е извършван опис това не отговаря на истината и достъп до имота е предоставен от собственика на жилищната сграда, находяща се в имота.

Жалбоподателят също така желае да бъде обявено като недействително действието по обявяване на публична продажба на гаража, тъй като го е ползвал като обслужващо помещение. Това твърдение видно от извършеният опис не отговаря на истината. Помещенията са отделни и са с различни входове. Гаражът представлява празно помещение с вход единствено от улицата. Гаражът като такъв е секвеструем и няма пречка да бъде продаден за погасяване задълженията по изпълнителното дело.

Съдът счита в заключение, че по делото няма извършено изпълнение върху несеквеструем имот на длъжника. Насочване на изпълнение върху същия, в това число и извършване на опис, не са действия, които накърняват несеквеструемостта /ТР с № 2/26.06.2015г. по т.д. под № 2/ 2013 на ВКС на РБ/. Единственото жилище на длъжника Н. по смисъла на § 5, т.30 от ДР на ЗУТ не е предмет на публична продажба и няма нарушаване на несеквеструемостта. / В този смисъл е и Решение по в.гр.д. с № 31/19г. на ОС Пловдив, Решение с № 33 по в.гр.д. № 648/2016г. ОС Перник - приложени в кориците на делото, както и ТР с № 2/2013 год. на ВКС./.

По отношение на искането за коригиране на адвокатските хонорари, въззивният съд намира, че по процесното изп. дело с № 25/2019 год. е представен договора за правна защита и съдействие от датата 09.01.2019 год., от който е видно, че договорения адвокатски хонорар с адвоката на вискателя И.З. е в размер на 300 лева.

Съгласно чл.10, т.1 от горепосочената Наредба с № 1, за образуване на изпълнително дело възнаграждението на адвокат е в размер на 200 лева. Съгласно чл.10, т.2 от същата Наредба № 1/2004 год., дължимото адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по изпълнителното дело, се определя съобразно размера на паричните вземания - предмет на изпълнителното производство, които в конкретния случай възлизат на стойност 1104,32 лв., съобразно сумата посочена в покана за доброволно изпълнение. Във връзка с горното, следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл.10, т.2 от Наредбата, минималното възнаграждение за водене на изпълнително дело и извършване на действия, с цел удовлетворяване на парични вземания на процесуалния представител на вискателя, е в размер на 1/2 от съответните възнаграждения, посочени в чл.7, ал.2 от Наредбата, т.е в размер на 300 лева.+7% за горницата над 1000 лева /т.2 от същата разпоредба/. Налага се извода, че минималния размер на адвокатското възнаграждение е в размер на 307,30 лева по тази точка съобразно на материалния интерес по делото и съобразно извършените действия.

Към тази сума, на основание чл.10, т.1 от същата Наредба, следва да бъде добавено и възнаграждението за образуването на изпълнително дело, което е в размер на 200 лева /по т.1 на чл.10/, с оглед на което общо дължимото възнаграждение за адвоката на вискателя, от страна на длъжника, възлиза общо на сумата от 507,30 лева. Нормата на чл.78, ал.5 от ГПК препраща към чл.36 ЗА, във вр. с Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Тази наредба е издадена въз основа на законовата делегация /в случа специалния Закон за адвокатурата/, регламентираща правото на адвокатурата да определя минималните размери на адвокатските възнаграждения, но законодателят не е делегирал право на органите на адвокатурата да определят размер на възнагражденията по реда на чл.78, ал. 5 ГПК. При съобразяването с действителната правна и фактическа сложност на изпълнителното дело, определеният от ЧСИ адвокатски хонорар, не се явява прекомерен, а е дори по-нисък от минималният такъв съгласно горесцитираната Наредба с № 1/2004 год.

По отношение на направения довод от страна на длъжника, че по изпълнителното дело липсват доказателствата за заплащане на претендираното адвокатско възнаграждение, съдът намира същото за неоснователно. Видно от представения договор за правна защита и съдействие, адвокатският хонорар е платен напълно, изцяло и в брой от вискателя на процесуалния представител по изп. дело.

Освен това в жалбата на жалбоподателя се посочват и се намаляването на адвокатските хонорари по други изп. дела, което е абсолютно недопустимо да стане в производството по настоящото дело, по което се разглеждат единствено и само оплакванията и възраженията по процесното изп. дело с № 25/2019 год. по описа на ЧСИ Р. М..

Въззивният съд намира, че подадената жалба от жалбоподателя Н. се явява неоснователна и недоказана, и като такава следва да бъде оставена без уважение, ведно с всички законни последици от това.

На основание изложеното по-горе, съдът следва да остави без уважение и направеното искане по ч.438 от ГПК за спиране на изпълнението по изп. дело, направено с жалбата на ИВ. М. Н., и тъй като не са налице нито една от предпоставките на чл.432, ал.1, т.1 до т.7 от ГПК.

На основание чл. 437, ал. 4, изр. последно от ГПК, настоящото решение е окончателно и подлежи на обжалване пред по-горен съд.

Водим от горното, Окръжен съд – гр.С.З. в настоящият си състав и на основание чл. 437, ал. 4, във вр. с чл. 435, ал. 2, т.2, т.6 и т.7 и чл.446, ал.1 от ГПК и във връзка с чл.436, ал.4 от ГПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ писмена жалба с вх. № 8075/04.08.2021 год., с правно основание чл. 435, ал. 2, т.2 и т.6 и т.7 от ГПК, чл. 444, т. 5, чл.433, ал.1, т.8, и чл. 438 от ГПК от ИВ. М. Н., ЕГН ***** от с. Р., общ. С.З. против действията на ЧСИ Р. М. по изп. д. с № 2019***** с рег.№ ** с район на действие Окръжен съд – С.З. с искания да се отменят действията на ЧСИ М. – а именно отказът ѝ да прекрати ИД № 682/2016 г. , ИД № 24/2019 г., ИД № 25/2019 г., ИД № 425/2019 г., поради удовлетворяване на вискателя П.С.П., евентуално поради перемция на делата, отказът на ЧСИ да коригира разносните по изпълнението, включително адвокатските хонорари, съобразно нормативните максимуми за тях, както и насочването на публичната прода на спрямо единствения му жилищен имот, състоящ се от дворно място от 1225

кв. м., лятна кухня, функционално свързана, посредством вътрешна врата със сграда, формално именувана гараж, дворищна тоалетна, стопанска сграда, представляваща едновременно склад, килер мазе, стая за инструменти, които дори не се включвали в площта по ал.1 на пар.1 от Наредбата за жилищните нужди на Длъжника и членовете на неговото семейство, като НЕОСНОВАТЕЛНА и НЕДОКАЗАНА.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на основание чл.438 от ГПК да бъде постановено спиране на действията по принудително изпълнение, по изп. дело с № 2019***** по описа на ЧСИ Р. М. с рег.№ **, с района на действие Окръжен съд – С.З., като НЕОСНОВАТЕЛНО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____